

31984L0005

L 8/17

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

11.1.1984

DRUHÁ SMERNICA RADY
z 30. decembra 1983
o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu
spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel

(84/5/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej článok 100,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Zhromaždenia ⁽²⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,

keďže smernicou Rady 72/166/EHS ⁽⁴⁾, ktorú mení a dopĺňa smernica 72/430/EHS ⁽⁵⁾, Rada aproximovala právne predpisy členských štátov týkajúce sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti;

keďže článok 3 smernice 72/166/EHS vyžaduje, aby každý členský štát urobil príslušné opatrenia na zabezpečenie, krytie zodpovednosti za škodu vzhľadom k používaniu vozidiel normálne zaregistrovaných na svojom území; keďže rozsah krytej zodpovednosti a podmienky poistného krytia budú stanovené na základe tých opatrení;

keďže však stále existujú veľké rozdiely medzi zákonmi členských štátov týkajúce sa rozsahu tejto povinnosti poistného krytia; keďže tieto rozdielnosti majú priamy vplyv na založenie a prevádzku spoločného trhu;

keďže, najmä rozšírenie povinnosti poistného krytia o zodpovednosť vzniknutú vzhľadom k vecnej škode je vyrovnaná;

keďže čiastky, voči ktorým je poistenie povinné, musia pri každej udalosti garantovať adekvátnu náhradu škody bez ohľadu na to, v ktorom z členských štátov došlo k nehode;

keďže je potrebné urobiť opatrenia, aby orgán zaručil, že poškodený neostane bez náhrady škody v prípade, ak vozidlo, ktoré spôsobilo nehodu nie je poistené alebo identifikované; keďže je dôležité, bez zmeny a doplnenia ustanovení uplatňovanými členskými štátmi, pokiaľ ide o podpornú alebo nepodpornú povahu náhrady škody vyplatené tým orgánom, a na predpisy uplatniteľné s ohľadom na subrogáciu, zabezpečiť, aby obeti takej nehody bolo umožnené sa priamo obrátiť na daný orgán ako prvý bod kontaktu; keďže však, členské štáty by mali mať možnosť uplatňovať určité obmedzené výnimky, pokiaľ ide o vyplatenie náhrady škody tým orgánom a stanoviť, že náhrada za škodu na majetku spôsobenú neidentifikovaným vozidlom môže byť obmedzená alebo vylúčená v prípade nebezpečenstva podvodu;

keďže je v záujme poškodených, aby boli účinky určitých výnimiek obmedzené na vzťah medzi poisťovateľom a osobou zodpovednou za nehodu; keďže však, v prípade odcudzených vozidiel alebo vozidiel získaných násilím, členské štáty môžu stanoviť, že náhrada škody bude uhradená vyššie uvedeným orgánom;

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 214, 21.8.1980, s. 9 a Ú. v. ES C 78, 30.3.1982, s. 17.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 287, 9.11.1981, s. 44.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 138, 9.6.1981, s. 15.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 103, 2.5.1972, s. 2.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 291, 28.12.1972, s. 162.

keďže, aby sa zmiernilo finančné zaťaženie na ten orgán, členské štáty môžu prijať ustanovenie na uvedenie určitých krajných postupov v prípadoch, keď orgán poskytuje náhradu škody spôsobenú na majetku nepoistenými vozidlami alebo, kde je to náležité, vozidlami odcudzenými alebo získanými násilím;

keďže rodinným príslušníkom poistenej osoby, vodičovi alebo akejkoľvek inej zodpovednej osoby, by mala byť zabezpečená ochrana porovnateľná s ochranou poskytovanou tretím stranám, v každom prípade, pokiaľ ide o ich osobné ujmy;

keďže zrušenie kontrol poistenia je podmienené poskytnutím záruky od národného výboru poisťovateľov hostiteľskej krajiny na náhradu za škody spôsobené vozidlami normálne zaregistrovanými v inom členskom štáte; keďže najvhodnejším kritériom pre určenie, či je vozidlo normálne zaregistrované v danom členskom štáte, je používanie štátnej registračnej značky; keďže prvá zarážka článku 1 ods. 4 smernice 72/166/EHS by mala byť na tento účel novelizovaná;

keďže vzhľadom na situáciu v určitých členských štátoch, pokiaľ ide na jednej strane o minimálne sumy, a o krytie a uplatniteľné výdavky vyššie uvedeným orgánom týkajúce sa škody na majetku na strane druhej, je potrebné prijať ustanovenie o prechodných opatreniach ohľadom smernice týkajúcej sa minimálnych súm a náhrady za škody na majetku tým orgánom,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

1. Poistenie uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS povinne pokrýva škodu na majetku, ako aj ujmy na zdraví.

2. Bez toho, aby boli dotknuté vyššie záruky, ktoré môžu byť stanovené členskými štátmi, každý členský štát požaduje, aby pre povinné poistenie najmenej:

- 350 000 ECU v prípade osobnej ujmy, ak je iba jeden poškodený; ak je pri jednej poistnej udalosti viac ako jeden poškodený, táto suma sa vynásobí počtom poškodených,
- 100 000 ECU v prípade škody na majetku na poistnú udalosť bez ohľadu na počet poškodených.

Členské štáty môžu namiesto vyššie uvedených minimálnych súm zaviesť minimálnu sumu 500 000 ECU pre ujmu na zdraví v

prípade, keď jedna poistná udalosť zahŕňa viac ako jedného poškodeného alebo v prípade ujmy na zdraví a škody na majetku minimálnu celkovú sumu 600 000 ECU na jednu poistnú udalosť bez ohľadu na počet poškodených alebo charakter škody.

3. Na účely tejto smernice „ECU“ znamená účtovnú jednotku v zmysle článku 1 nariadenia (EHS) č. 3180/78⁽¹⁾. Výmenný kurz národnej meny, ktorý má byť prijatý na nasledujúce štvorročné obdobie od 1. januára prvého roku každého obdobia, bude kurz získaný v posledný deň predchádzajúceho septembra, pre ktorý sú dostupné výmenné kurzy ECU vo všetkých menách spoločenstva. Prvé obdobie sa začne dňa 1. januára 1984.

4. Každý členský štát zriadi alebo poverí orgán, ktorého úlohou bude zabezpečiť náhradu škody najmenej do výšky povinného poistenia za škodu na majetku alebo ujmy na zdraví spôsobené neidentifikovaným vozidlom alebo vozidlom, ktoré nemalo splnené povinné poistenie stanovené v odseku 1. Týmto ustanovením nie je dotknuté právo členských štátov považovať náhradu škody týmto orgánom ako doplnkovú alebo nie doplnkovú a právo regresu tohto orgánu voči osobe alebo osobám zodpovedným za nehodu a ostatným poisťovateľom alebo orgánom sociálneho zabezpečenia, ktorí sú povinní nahradiť škodu poškodenému, pokiaľ ide o tú istú poistnú udalosť.

Poškodený sa môže v každom prípade obrátiť priamo na orgán, ktorý na základe informácií poskytnutých na jeho žiadosť poškodeným, bude povinný poškodenému dať odôvodnenú odpoveď ohľadom vyplatenia náhrady škody.

Členské štáty však môžu vylúčiť vyplatenie náhrady týmto orgánom, pokiaľ ide o osoby, ktoré dobrovoľne vstúpili do vozidla, ktoré zapríčinilo škodu alebo ujmu, v prípade, keď orgán môže dokázať, že tieto osoby si boli vedomé, že vozidlo nebolo poistené.

Členské štáty môžu obmedziť alebo vylúčiť vyplatenie náhrady týmto orgánom v prípade, že došlo k škode na majetku neidentifikovaným vozidlom.

V prípade škody na majetku zapríčinenej nepoisteným vozidlom, môžu spoluúčast' poškodeného stanoviť až do výšky 500 ECU.

Každý členský štát ďalej uplatňuje svoje zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia pre vyplácanie náhrady týmto orgánom bez toho, aby tým bol dotknutý akýkoľvek iný postup, ktorý je výhodnejší pre poškodeného.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 379, 30.12.1978, s. 1.

Článok 2

1. Každý členský štát prijme vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že všetky právne predpisy alebo zmluvné ustanovenia obsiahnuté v poisťnej zmluve vydané v súlade s článkom 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS, ktorá vylučuje z poistenia používanie alebo riadenie vozidla:

- osobami, ktoré nie sú výslovne alebo nevýslovne oprávnené, alebo
- osobami, ktoré nevlastnia preukaz umožňujúci im viesť príslušné vozidlo, alebo
- osobami, ktoré nespĺňajú zákonné technické požiadavky týkajúce sa stavu a bezpečnosti príslušného vozidla,

sa považujú na účely článku 3 ods. 1 smernice 72/166/EHS za neplatné, pokiaľ ide o nároky tretích osôb poškodených nehodou.

Avšak právne predpisy alebo ustanovenia uvedené v prvej zarážke sa môžu uplatniť voči osobám, ktoré dobrovoľne vstúpili do vozidla, ktoré spôsobilo škodu alebo ujmu, v prípade keď poisťovateľ môže preukázať, že vedeli, že vozidlo bolo odcudzené.

Členské štáty majú možnosť — v prípade, ak došlo k nehodám na ich území — neuplatniť ustanovenie v prvom pododseku, ak môže poškodený získať náhradu za utrpené škody od orgánu sociálneho zabezpečenia.

2. V prípade vozidiel odcudzených alebo získaných násilím, členské štáty môžu ustanoviť, že orgán určený v článku 1 ods. 4 zaplatí náhradu škody namiesto poisťovateľa za podmienok stanovených v odseku 1 tohto článku; ak sa vozidlo spravidla nachádza v inom členskom štáte, tento orgán nemôže uplatňovať žiadny nárok voči akémukoľvek orgánu v tom členskom štáte.

Členské štáty, ktoré v prípade vozidla odcudzeného alebo získaného násilím, stanovujú, aby orgán uvedený v článku 1 ods. 4 zaplatil náhradu škody, môžu, pokiaľ ide o škodu na majetku, presne určiť spoluúčasť sumou nepresahujúcou 250 ECU.

Článok 3

Rodinní príslušníci poisťenej osoby, vodiča alebo akejkoľvek inej osoby zodpovednej podľa občianskeho práva v prípade nehody a ktorej zodpovednosť je krytá poistením uvedeným v článku 1 ods. 1, nesmú byť na základe toho vylúčené z poistenia, pokiaľ ide o ujmy na ich zdraví.

Článok 4

Prvá zarážka článku 1 ods. 4 smernice 72/166/EHS sa nahrádza nasledovne:

„— územie štátu, ktorého evidenčné číslo má vozidlo, alebo“

Článok 5

1. Členské štáty zmenia a doplnia svoje vnútroštátne právne predpisy tak, aby dosiahli súlad s touto smernicou najneskôr do 31. decembra 1987. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Takto zmenené a doplnené právne predpisy sa uplatnia najneskôr do 31. decembra 1988.

3. Napriek odseku 2:

a) Helénska republika bude mať lehotu do 31. decembra 1995, v ktorej zvýši záruky na úrovne požadované článkom 1 ods. 2. Ak využije túto možnosť, musí dosiahnuť nasledujúcu pomernú časť súm ustanovených tým článkom:

— viac ako 16 % najneskôr do 31. decembra 1988,

— 31 % najneskôr do 31. decembra 1992;

b) ostatné členské štáty majú lehotu, v ktorej zvýšia záruky na úrovne uvedené v článku 1 ods. 2 do 31. decembra 1990. Členské štáty, ktoré využijú túto možnosť, musia v lehote uvedenej v odseku 1 zvýšiť záruky minimálne o polovicu rozdielu medzi zárukami platnými 1. januára 1984 a čiastkami ustanovenými v článku 1 ods. 2

4. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2:

a) Talianska republika môže stanoviť, že zvýšená suma ustanovená v piatom pododseku článku 1 ods. 4 je do 31. decembra 1990 1 000 ECU;

b) Helénska republika a Írsko môžu stanoviť, že:

— náhrada orgánom uvedeným v článku 1 ods. 4 za škodu na majetku sa vylučuje do 31. decembra 1992,

— čiastka uvedená v piatom pododseku článku 1 ods. 4 a čiastka uvedená v druhom pododseku článku 2 ods. 2 je do 31. decembra 1995 1 500 ECU.

Článok 6

1. Komisia predloží Rade najneskôr do 31. decembra 1989 správu o situácii v členských štátoch, ktoré využívajú prechodné

opatrenia ustanovené v článku 5 ods. 3 písm. a) a ods. 4 písm. b) a pokiaľ je to vhodné, predloží návrhy na preskúmanie týchto opatrení na základe vývoja.

Článok 7

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 30. decembra 1983

2. Komisia predloží Rade najneskôr do 31. decembra 1993 správu o postupe vykonávania tejto smernice a, ak je to potrebné, predloží návrhy najmä ohľadom úpravy častok ustanovených v článku 1 ods. 2 a 4.

Za Radu
predseda
G. VARFIS